

Kr. være en ganske overordentlig stor Part af den Arv, der falder. Naar et Ægtepar har 5 Børn, og det efterlader sig en Formue af 25,000 Kr., saa at hvert Barn faar 5,000 Kr. — det er jo altsaa Arvelodderne, hvorefter Afgiften beregnes —, vil allerede her Forskellen mellem vort og Mindretallets Forslag komme frem. Vi have derfor ment, at man maa sætte lidt højere Satsler allerede paa de mindre Beløb og saa sætte en jævn Progression. Der vil i saa godt som alle Tilfælde efter Flertallets Forslag blive svaret en mindre Afgift end efter det oprindelige Forslag. Dette har for en Sum af 1,500 Kr. 20 Kr., vort Forslag har 18 Kr. 75 Øre; for 4,500 Kr. har det oprindelige Forslag 80 Kr., dette Forslag 78 Kr. 75 Øre; for 14,000 Kr. har det oprindelige Forslag 360 Kr., dette Forslag 315 Kr.; for 25,000 Kr. har det oprindelige Forslag 740 Kr., dette Forslag 625; for 51,000 Kr. har det oprindelige Forslag 1,780 Kr., dette Forslag 1,402; for 100,000 Kr. har det oprindelige Forslag 4,140 Kr., dette Forslag 3,000 Kr. Der er saaledes saa godt som paa ethvert Punkt en Nedgang i Regeringsforslagets Satsler.

En af Opgaverne har jo været at skaffe ved denne Forhøjelse af Arveafgiften henimod 4 Mill. Kr. ind i Statskassen. Efter de anstillede Beregninger synes der at være Udsigt til, at den Nedgang, der vil bevirkes efter Flertallets Forslag, kun vil være 10 pCt., saaledes at man dog nogenlunde vil kunne opfylde det Krav, som er stillet ved dette Kompensationslovforslag. Jeg ser ikke rettere, end at det ogsaa maa være Opgaven — da Loven jo skal give Kompensation — at skaffe denne Sum til Veje. Det har ogsaa for Flertallet staaet som en naturlig Fordring, her er stillet til os, at skaffe den Sum til Veje, som var tilsigtet, da der jo ikke paa de andre Love, for hvis Indtægtsnedgang dette Lovforslag skulde skaffe Kompensation, er blevet skaffet større Midler til Veje, end der var anslaaet af Regeringen.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse med de Ændringsforslag, Udvalget og Flertallet have stillet.

Piper: Naar dette Forslag er fremkommet nu i Aar, er den væsentligste Grund, som allerede nævnt af den ærede Ordfører for Flertallet, den, at den forøgede Indtægt ved denne Lov skal tjene som Kompensation for Nedgangen paa Toldloven. Dette ere vi fra vor Side absolut imod. Vi mene og have altid hævdedet, at de indirekte Skatter paa Livsfor-

nødenheder, paa de Ting, Befolkningen særlig har Brug for, burde kompenseres med andre indirekte Skatter, der virke mindre trykkende paa Befolkningen end Skatter, der mere have en direkte Karakter. Hvis man tager Spørgsmaalet om en Forandring af den bestaaende Arveafgift for sig selv, altsaa uanset, at man har tilsigtet at benytte den til Kompensation, kunne vi jo i og for sig nok indrømme, at den bestaaende Arveafgift taaler nogen Forhøjelse, hvis man sammenligner den med det øvrige Skattesystem, eller hvis man sammenligner den med den Afgift, som betales i alt Fald i flere andre Lande. Men det, som vi særligt maa hævde, er, at en Arveafgift bør ikke være af en saadan Størrelse, at den kan befrygtes at betage Befolkningen den Trang og Lyst til forstandig Sparsommelighed, som er nødvendig for, at Samfundet skal udvikle sig paa en god og sund Maade, og at den heller ikke maa have en saadan Størrelse, at den betager navnlig Familieoverhovederne Lysten til at stræbe efter at tilvejebringe en Kapital, der kan nogenlunde sikre deres efterladte eller tjene Børnene til Optragelse eller være dem til Nytte ved Begyndelsen af en fremtidig Virksomhed eller ved en Overtagelse af Forældrenes Virksomhed.

Det Forslag, som Regeringen i sin Tid har lagt paa Tingets Bord, er paa regnet at skulle bringe en forøget Indtægt af 3 Mill. Kr. Foruden de forhøjede Satsler, som Forslaget indeholder, indeholder det jo tillige den Forandring i den nuværende Arveafgiftslovgivning, at Arveafgiften er stigende indenfor de enkelte Arveafgiftsklasser; her er altsaa en stigende Skala. Endvidere har Forslaget taget Sigte paa at ramme enhver Gave og enhver Udbetaling, der paa nogen Maade kunde formindske Arveafgiften, dette er af Hensyn til Statskassens Interesser. Men dette var i Regeringens Forslag formet paa en saadan Maade, at det var i høj Grad generende for Befolkningen. Vi kunne derfor fra vor Side fuldt ud give vor Tilslutning til de Bestræbelser, der ogsaa indenfor Flertallet have været oppe for at mildne disse Bestemmelser og gøre dem saa lidt generende som muligt. Jeg skal navnlig udtale min Glæde over Ændringsforslagene Nr. 16 og 17 til § 14 og Ændringsforslag Nr. 36 til § 31, som ordner Arveforholdet for den Ægtefælle, der forbliver siddende i uskiftet Bo, paa en mere lempelig og hensyntagende Maade end det oprindelige Regeringsfor-